

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 2 sierpnia 2016 roku w sprawie II K 543/15, wydanym w trybie konsensualnym na posiedzeniu, po uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 k.p.k., K. B. został skazany za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. polegające na tym, że w dniu 10 września 2015 roku w K. dokonał uszkodzenia mienia poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych bloku oznaczonego numerem 3 przy ul. (...) powodując straty w kwocie 831,60 zł na szkodę firmy usługowej (...) z siedzibą w Ł. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. Sąd Rejonowy warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary na okres próby 1 roku oraz na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz firmy usługowej (...) z siedzibą w Ł. kwoty 831,60 zł w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, a także obciążył oskarżonego obowiązkiem zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył w całości apelacją na niekorzyść oskarżonego prokurator zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 72 § 1 k.k., polegającą na zaniechaniu nałożenia na oskarżonego co najmniej jednego z obowiązków probacyjnych wskazanych tym przepisem, w sytuacji gdy orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sąd jest zobligowany do orzeczenia takiego obowiązku jeżeli nie orzeka środka karnego.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie za zgodą stron jednego z obowiązków wymienionych w art. 72 § 1 k.k. Wobec dwukrotnego niestawiennictwa oskarżonego na rozprawie odwoławczej i braku możliwości odebrania od oskarżonego stanowiska w tym przedmiocie prokurator zmodyfikował wniosek apelacyjny wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora była zasadna skutkując uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Zaskarżony wyrok został wydany z obrazą przepisu prawa materialnego tj. art. 72 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią tego przepisu zawieszając wykonanie kary sąd zobowiązuje, a jeżeli orzeka środek karny, może zobowiązać skazanego do:

- 1) informowania sądu lub kuratora o przebiegu okresu próby,
- 2) przeproszenia pokrzywdzonego,
- 3) wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie innej osoby,
- 4) wykonywania pracy zarobkowej, do nauki lub przygotowania się do zawodu,
- 5) powstrzymania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających,
- 6) poddania się terapii uzależnień,
- 6a) poddania się terapii, w szczególności psychoterapii lub psychoedukacji,
- 6b) uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych,

7) powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach,

7a) powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonym lub innymi osobami w określony sposób lub zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób,

7b) opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym,

8) innego stosownego postępowania w okresie próby, które może zapobiec popełnieniu ponownie przestępstwa

- przy czym orzeka się przynajmniej jeden z obowiązków.

Orzeczenie przynajmniej jednego z obowiązków probacyjnych wskazanych w przywołanym przepisie w razie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, przy braku orzeczenia środka karnego, jest zatem obowiązkowe.

Nałożony na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody nie zalicza się do katalogu środków karnych wymienionych w przepisie art. 39 k.k.

Mimo tego, że uzgodniony z oskarżonym wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy nie zawierał nałożenia na oskarżonego obowiązku probacyjnego, to mając na uwadze fakt, iż nałożenie takiego obowiązku w razie tzw. czystego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest obowiązkowe, Sąd Rejonowy winien bądź to nie uwzględnić wniosku i skierować sprawę do rozpoznania na rozprawie, bądź też uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim modyfikacji mających na celu dostosowanie go do zgodności z przepisami prawa i w tym celu odebrać stosowne stanowisko od stron.

Sąd Okręgowy podjął niezbędne czynności, aby takie stanowisko w zakresie modyfikacji wniosku odebrać na etapie postępowania odwoławczego, jednakże z uwagi na dwukrotne niestawiennictwo oskarżonego okazało się to niemożliwe.

W takiej sytuacji jedyną możliwością usunięcia wady orzeczenia Sądu I instancji stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, gdyż w związku z brakiem zgody oskarżonego na stosowną modyfikację wniosku o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy wymagane jest przeprowadzenie postępowania w całości.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy będzie miał na względzie uwagi poczynione w niniejszym uzasadnieniu. W razie wydania wyroku skazującego orzekając obowiązek naprawienia szkody uwzględni także w opisie czynu konieczność prawidłowego wskazania podmiotu pokrzywdzonego, którym z pewnością nie jest firma usługowa (...) z siedzibą w Ł., ale ewentualnie prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą firma usługowa (...) – Z. K. (k.-67), bądź reprezentowana przez nią wspólnota mieszkaniowa, która, jak wynika z pisma na k.- 72, poniosła koszty wymiany wybitej szyby.